

## הוציאו לו פרק חמישי יומא

**ממפ.**

עין משפט  
נר מצוה

מזו א מ"י פ"ט מהלכות  
ביאת מקדש [הלכה א]  
הלכה ה והלכה טו [ופ"א]  
מהל' פסוקה"מ הל' כז] סמג  
לארץ שט:

ו' ב מ"י פ"ט מהל' ציאת  
מקדש הלכה טו ופ"ב  
הלכה ז סמג לאוין שג:  
ח' ג מ"י פ"א שם הלכה  
א ופ"ט הלכה טו סמג

לחיות שו:  
 י"ד מ"י שס פ"ו הלכה  
 א ופ"ט הלכה טו סמג  
 לחיות שו:

ה' מ"א שם פ"ה הלכה  
טז יז ופ"ט הלכה טו:

יח ופ"ט הלכה טו  
פ"ד מהלכות עבודת יוה"כ  
הלכה א:

**בב ז ח מיי' פ"ה מהל'**  
עבודת יוה"כ הלכה  
כח:

בג ט מ"י פכ"א מהל'  
שבת הלכה כב סמוג  
לארין סה טוש"ע א"ח ס'  
שבת סעיף לו:

## תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁחָטוּ הַפָּסֶחַ וַיִּזְרְקוּ  
הַכֹּהֲנִים מִיָּדָם וְהַלִּוּם  
מִפְּשִׁיטִים:

דברי הימים ב לה יא  
2. וְלָקַח מֶלֶא הַמַּחְתָּה  
גַּחְלִי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ  
מִלִּפְנֵי יְיָ וּמֶלֶא חֲפָנָיו  
קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהֵבִיא  
מִבֵּית לַפָּרֶכֶת:

- ויקרא טז יב  
3. בְּזֹאת יָבֵא אֹהֶרֶן אֶל  
הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן בָּקָר  
לַחֹטָאת וְאֵיל לְעֹלָה:  
ויקרא טז ג

לעזי רעש"י

קרישו"ן [קרישו"ן].  
שחלים.

## רבינו חננאל

מותרת עליה [מ]הא  
דתי זר ואונן שכור ובעל  
מום בקבלה ובהולכה  
בבזריקה פסול וכן יושב  
יכן שמאל תיובתא.  
ואקשינן וכי רב ששת לא  
הוה ידע להא מתניתא

[illegible]

ההולכה שלא ברגל כי האי  
גוונא [לא הוי הולכה] ואין  
הולכה (בהם) [כזו פוסלת  
בזר] כלל. חפן כהן אחר

לי חפץ ומה להיכנס  
י קשיש מ' חנינה הוה,  
ס דהוה בקי ברפואות, מי  
ן לוי. ופרקינן הכי קאמר  
אמר להן כבר שאלו את  
מדאמר ר' חנינא, קטורת  
ננס בדמו, ממילא שמעינן  
של פר, וחפינה הוא דקא  
השיני בשעת הקטרה וקא  
חזיר, ובעינן להכניס מלא  
חופן בפנים אי לא.

**דָּר ואונן ושיכור.** בַּסֶּפֶק דְּרֻצִּים (דף יד.) גְּמִי מִיָּתִי לֵה ופִירֶשׁ שֶׁ רִשִׁי שִׁכּוֹר שְׂמִי יִין וְהִקְשָׁה רִבִּינו חִים כֵּהן וזִיל דְּבַסֶּפֶר אֱלוֹ מוֹמִין (בְּסוּרוֹת דף מה:) מִנן הִחֲרַשׁ וְהַשְׁוֵטָה וְהַשִּׁכּוֹר פְּסוּלִין בְּאֵדָם וְכַסְרִים בְּזִהְמָה וכו' וּפְרִיץ גִּבְמ' שִׁכּוֹר אֲחֻלִּי מֵחִיל עֲזוּדָה וְזֵהדִי

מומי צעי למיחציה ומוקי לה צשאר  
דברים המשכרים ודלא כרבי יהודה  
לאמר חייב מיתה אף צשאר דברים  
המשכרים על כן פירש רבינו חיים  
דהכל נמי מיייר צשאר דברים  
המשכרים וריצ"א פי' דפרש"י עיקר  
והלכזה והמסס ין רלאסי לפרשו  
מדפריךן סתמא שיכור אחולי מחיל  
עבודה וכו' אלמא דסתם שיכור מיייר  
צשמוי יין והסס דקשא ליה צהדי  
מומין צעי למיחציה להכי מוקי ליה  
צשאר דברים המשכרים אלל הכא  
דקמני ליה צהדי מחללי עבודה  
נוקמני צשמוי יין כמו סתם שיכור  
דכלל דוכתא: **בעי רב פפא חפן**  
חבירו ונתן לתוך חפניו מהו מלא

ח והביא בעיניו והא  
שע בן לוי יחפן ומת  
ינתו א"ר חנינא בא  
נים למימרא דרבי  
והאמר רבי יהושע  
ינא לשתות שחליים  
דתנן <sup>ב</sup>כל האוכלין  
ל המשקין שותה <sup>(א)</sup>  
שחליים בשבת היכי  
נא משרא שרי ואי  
אסיר לעולם דאיכא  
עיא ליה מי מסיא  
או לא מסיא ולא  
מאי שנא רבי חנינא  
הוא דאמר ר' חנינא  
דם על מכת פרדה  
ינ דחיי אימא וחיית  
בסומקן אינהו וחיוורן  
וכל מקום שמע מינה  
ה הכי קאמר שאלתן  
ומי אמר רבי חנינא  
א <sup>ב</sup>כפר ולא בדמו  
ינא קטורת שחפנה  
א עשה ולא כלום  
עיא ליה הא מכלל  
בדמו של פר ולמאי  
כשאלת הראשונים  
פפא אי חופן חוזר

פנינו דהא מקיימא  
חוזר וחופן תבעי לך אמר ליה רב הונא בריה דרב  
בבה אי חופן וחוזר וחופן לא יכנס אחר בחפניתו  
ושלא יותיר ואי אין חופן חוזר וחופן תבעי לך  
חוזר וחופן או לא תא שמע כך היתה מידתה  
תה מבחוץ כך מדתה מבפנים לא דילמא שאם  
ישה אי נמי שלא יחסר ושלא יותיר תא שמע  
כיצד

ומר' דלרריך לחזור ולחפון חצירו נכנס בחפינתו דהא מיקיימא חפינה:  
 ויחסיר חצירו ושלל יותיר (א) חפניו של ראשון שוין לחפניו של שני:  
 כי"ד

ונתן בחפניו כהן גדול מהו להביא ולהקטיר בהן, או צריך לחפון הוא, חיקוק. בעי' ר' יהושע אחר בחפיתו כו'. א"ר חנינא בוא וראה שאלת הראשונים. ואקשינן למימר דר' יהושע בן יהוסא ר' יהושע בן היתיר לר' חנינא לשלוח שולחין בשבת בדינא כנכול. וכעא מניה מ' שולחין שולחין בדינא בשבת ואשקניה, או לא וא"ל מאס. מהו ר' חנינא ויתן זקן מר' יהושע ר' חנינא לתלמידיו שאלתן כשאלת הראשונים מכם, כלומר שאלוהו תלמידיו ר' השאילה הגדולים מכם, והוא ר' יהושע בן לוי. ואפי' אישכיה ליה. וימי מספקא ליה לא ר' חנינא, וכו' שחט סחך דודא פומי, אלא אחי נכנס בדם דא דפר, אלא צריך להביא פ' אחי ושלטון ר' שמעון. ושינן ה"ק מדקא מיכיעא ליה לר' יהושע בן לוי, א"ר חנינא בפר ואפי' בדר' פפא א' חופון וחופון נכנס השני בחפיתו פ' ראשון, דהא לא אפשר ליה חפין לר' פפא, אלא חפצין לר' דודאי אינו נכנס השני בחפיתו הראשון, אלא איפשר לשני יחסיר ושלחנה, אלא מערה מקטרת מן הכף אל המחמה ודיו, חפצין לר' דאביעא ליה החופון בחזו חולוניה.

זור ואון שיכור וצעל מוס. כולהו נפקי לן מקראי דמחלי עבודה  
 בצפ"צ דרזחים (דף טו); וכן יושב דבעי לעמוד לשרת (דברים יח); והא  
 רז ששם הוא דאופנה. והא מנני' לאמוריה דרז חסדא כדמפרש  
 רובל אלמא שמינע אל, להי טעי' למיפסד דשרה בשמאל; ויורקו  
 דהנניס. (הדם מידם של שוחטים)

שֶׁהָסֵם זָרִים (א) וְחוֹזֵר וּקְבָלָהּ הֵסֵם מִיֵּד  
הַכֵּהָן הַמְקַבֵּל וְהוֹלִיכֵהוּ אֶל הַזֹּרֵק:  
וּמֵהַיֵּב רַב שֶׁשֶּׁם גִּרְסִינִי: **בַּהֲרַ**  
**דְּשִׁמְעָה**. לְדֹאוּתָא בִּיהִלֵּיהּ הֵכָא דְּהַר  
אוֹתֵיבָה אִיהֵל לְרַב חֲסָדָא: **מַעֲשֵׂה**  
**אֵינְטֵבָה**. הַמְקַבֵּל הֵיוּ מוֹשִׁיעִים אֶת  
הַסֵּם בִּיד הַזֹּרִים וְאִין הַזֹּרִים מְקַדְּצִין  
אוֹתוֹ לִלְד הַמּוֹנֵה כֻּלָּל אֲלֵא מוֹשִׁיעִים  
הַסֵּם עַל יַדֵּם כֹּאשֶׁר עַל גִּבֵּי אֵינְטֵבָה:  
אוּ דִילְמָא וְלֵקֵחַ וְהִבֵּי. דְּלוֹקֵחַ נִמְנִי  
אֲמַלְתָּ חֲפִינֵי קָאִי: מִהוּ **שִׁינֵם אַחֵר**.  
כֵּהָן הַמִּשְׁמֵשׁ תַּחֲמוּי מִהוּ שִׁינֵי לְפָנֵים  
נִפְתִּיחֵיהּ וְזִי שִׁנְנִי הִרְאִשׁוּן לְתוֹךְ הַכֹּהֵן

ואין צריך לחזור ולחפון: א"ר חנינא.  
למלמדים צא וראה שהדור האחרון  
זוכה להתחכם כדורות הראשונים  
שאף אני הייתי שואל שאלה זו ועכשיו  
שאלה רבי יהושע בן לוי שהוא מן  
הראשונים: שהלוי קרויין: לשון  
ולשפוט: אימא והייט. המכה:

## מסורת הש"ס

(א) זבחים יד, (ב) שבת קט:  
ברכות לח, (ג) חולין ז,  
(ד) [לקמן ס,] (ה) [לעיל  
מו,] (ו) ז"ל שאין,

## הגהות הב"ח

(6) גמ' וכל המשקין  
שמה אדם לרפואה אלא  
לשקום: (3) רש"י ד"ה  
ויחזקו הכהנים מידם כי  
לכל ימינת הדם נחמק:  
(2) בא"ד שם זרים  
שחזרו וקבלו: (7) וזרם  
צפר כי לאחר שחשטו  
דאמר כי חנינא כל"ל  
והד"ר: (8) ד"ה חס  
קאמר בו דה"ל ע"ד  
ולחזק כי נחמקו עלי צפר  
דס"ל ואפילו דמיו של  
פר: (1) אלא אדרבה כי  
ושל וימר שיהיו חפזיו  
של ראשון:

## הגהות מהר"ב

**רנשבורג**  
**א**] רש"י ד"ה ואמר ר'  
 חנינא וכו' בעינן חפן. ג"כ  
 ש"ל בעינן דחפן וכ"כ  
 הש"י:

## מוסף רש"י

וירדוקו הכהנים מידם.  
ומהם של שמונים  
ווארסין וזרם שני  
ואשמושין קרל שזרם  
ואתון קאון מדר הנקל  
וואלוקין און וואק  
ואקבלס האקבלס און  
הרם זון כהנים וזרם  
זון מולקין און ווארם  
(ד.) שבור. יארם שמו  
י"ץ (עט.) (ד.) מעשה  
אור אלל הסכן נאקון  
והסכן נומל זון ואחון  
עד שנה וורק וועטל  
מדר וואן אור מקרע  
קרל הומה זל אבולס  
רגל אל כהנסט זל אלל  
כאלטעכ זון שמוקין זל  
עליה (עט.) דל אשלי.  
(ד.) חרית רופא און (חולין)  
(ד.) שמוע שמוע שמוע  
הומה (עט.) חרית. גון  
נקמה ואמנה און שון  
תאכח מואלס (עט.)

תום' ישנים

ושיבדו. אפילו לא היו שמו  
 ים בן גוון אלא שמה ענין  
 ניהא. בן שמואל אבן עזרא  
 ממתנתין און ראה דהייט  
 מושל לכל אשכנז, ורקיעו  
 מן בסקונו דהייט מנתות  
 סה אן הוה ממלון אלא  
 ויהי. ויהי ממש פשוט  
 והפסד ויהי פשוט  
 הדעקא בסקו פ"ז לעיל  
 און בן מקרא. ויהי  
 קבלה לא לעינן אלא  
 בעי רב פפא חפן חבירו  
 ב'ו. תיקה חפן  
 (חפמן) חפן חפן חפן  
 ה'י [ג'י] חפן חפן חפן  
 פפא חפן חפן חפן חפן  
 חפן חפן חפן חפן חפן  
 חפן חפן חפן חפן חפן  
 חפן חפן חפן חפן חפן

ש. יסול ליוכנס אחר בעבודתו הואיל ועדיין הוא קיים ורואי לעבודתו יש כאן חסידה של כ"ג, אבל שמת  
 ס. ה"ר יוסף. הדידו נכנס בהיביתו. דקא מקיימח חסידה, ואע"ג דלא מקיימח חסידה (דמשבח)  
 חסידה פסקה בה ואמרן נמי ע"ד שמת אינו יכול לעשות מדה לחסידה, ואפילו יכול לעשות מדה  
 ס. ד"ה שפאן. שפירן תפוחן, חסידה כיון שגרי חסידה ראשונה וריקא (שקבור) (שיכנים) יחסון שור,  
 הוא שלא הקידו הכתוב כאותו בה עמלו דכ"ב צברת דר פפא. ה"ר יוסף.

[illegible]